

ВЕСЕЉЕ У РИТУ

У риту је сјала
Месечина блага,
Јест, она је пала
Као нова снага;

Просула се као
Неко старо вино,
Жаба рече патки:
„Хајд да се веселимо!”

Те је лепе речи
И корњача чула,
И по њој се нека
Радост разасула;

Па за часак тили
Коло се ухвати
Тако, моји драги,
Весела вам мати!

Играју кроз трску,
Играју кроз ситу;
Лепо је весеље,
Лепо је у риту.

Где се коло хвата,
Знак је братске слоге,
Кад заигра срце,
Играјте и ноге!

А да ли има свирке?
И свирка се чује,
Чујем чисто и ја,
То комарци зује.

Играјте, замерке
Нема ни најмање,
Слађе је играње
Него туговање.

Ја зацело не знам,
Је ли све тако било,
Или се можда сликару
Само тако снило.

Доста, кад је слика
Весела и слатка,
Како игра жаба,
Корњача и патка.

*Јован Јовановић Змај
- чика Јова*